

Naser priznal 'pomoto'

Predsednik ZAR Naser je priznal, da se je motil, ko je trdil, da so ameriška letala sodelovala pri izraelskem napadu na Egipt.

WASHINGTON, D.C. — Ko so izraelske letalske sile z nedavnim napadom uničile egiptovske letalske sile, je Naser objavil, da so pri tem napadu na egiptovske letalske sile sodelovala letala ameriška in britanska letala. Kljub vsem zanikanjem je na tej trditvi vztrajal. Delno je bil vzrok tudi v tem, ker ni maral priznati svojim lastnim ljudem, da so mogli Izraelci sami zadati Egiptu tako uničujoč udarec. Poraz bi bil veliko razumljivejši, če bi Egipt napadla ameriška letala.

Naser je sedaj, ko spoznava, da je tedaj napravil sam sebi največjo škodo, priznal, da je prišel do zaključka o ameriškem napadu na temelju napačnih poročil, največ pa zaradi tega, ker je dober del izraelskih letal napadel egiptovska letališča z morške strani, kjer so vedeli Egipčani, da se drže ameriške letalonošilke.

V razgovoru z urednikom časopisa Look je Naser dejal, da je "radar kazal, da so pri napadu sodelovala ameriška in angleška letala". Naser je razkril tudi, da mu je Kossygin sporočil, da ga je klical Johnson preko "vroče linije" in ga zagotovil, da sta bili v zraku le dve ameriški izvidniški letali, da pa ni niti enega ameriškega letala nad ozemljem ali v neposredni bližini Egipta.

Naser je na temelju "ameriškega napada" tedaj prekinil z ZDA redne diplomatske odnose, nakar je prišlo do napadov drhal na ameriška konzulata v Aleksandriji in Port Saidu. Washington se je postavil na stališče, da mora Naser sam podvzeti potrebne korake za obnovu diplomatskih stikov z ZDA, ker je te sam prekinil. Omenjeno priznanje, da ZDA niso sodelovale pri napadu na Egipt, verjetno bodo skoro sledili tudi drugi.

Amiši se selijo iz Indiane v Missouri

SEYMOUR, Mo. — Amiši so kupili blizu Seymourja 3.500 akrov orne zemlje za 25 družin. V svoji naselbini se mislijo pečati z mlekarstvom. Zaenkrat se je preselilo kakih 200 Amišev, to pa pomeni le nekaj družin, kajti največja med njimi šteje starega očeta in mater, 16 otrok in 41 vnukov in vnukinj, druge pa niso dosti manjše.

V okolici Seymourja vlada zanje veliko zanimanje, ki se je še stopnjevalo, ko so domačini ugotovili, da so Amiši pripeljali seboj na predpotopnih kamijonih ropotijo, ki spada v prejšnje stoletje, ko še ni bilo ne elektrike, ne vodovodov, ne plina in seveda tudi ne avtomobilov. Lokalna trgovina sedaj hiti, da si nabavi predmete, ki jih domačini sploh še niso nikoli videli.

Oblačno in hladnejše, naletavanje snega. Najvišja temperatura okoli 37°F.

Novi grobovi

Keith Hoover
V ponedeljek je nenadno umrl na srčni bolezni 53 let stari Keith Hoover s 1250 E. 173 St., mož Catherine, roj. Perish, sin pok. Franka in Althe Hoover v Elkhartu, Ind., brat Dorothy Woods (Ariz.), Vivian Juday, Geraldine Christman, pok. Eleanore Staley in pok. Kenetha Hoover. Pokojnik je bil rojen v Indiani in je bil veteran druge svetovne vojne. Pogreb bo jutri, v četrtek, iz Zeletovega pogreb. zavoda na E. 152 St. ob desetih dopoldne.

Frank Milavec
Včeraj zjutraj je umrl v Huron Rd. bolnišnici 68 let stari Frank Milavec z 18911 Monterey Ave., rojen v Knezaku v Sloveniji, od koder je prišel v ZDA l. 1923, mož Sophie, roj. Rock, oče Franka Lamosek, Louisa Lamosek in Mrs. Raymond (Tillie) Pugel, 6-krat stari oče, brat Johna Milavca in Mary Rodman (oba v Jug.), Frances Valencie (Avstral.) in Josephine Milavec (Italija). Pokojnik je bil član SNPJ št. 142 in ABZ št. 71. Pogreb bo iz Grdinovega pogreba. zavoda na Lake Shore Blvd. v petek ob 8.45, v cerkev Marije Pomočnice na Neff Rd. ob 9.30, nato na All Souls pokopališče.

Napadi na poslanišva in konzulate postali moda

WASHINGTON, D.C. — Do sedaj so bila večinoma jugoslovanske poslanišva, konzulati in njihove kulturne zgradbe, predmet političnih miniranj, bombardiranj itd. Zdi se pa, da to ne ravno kulturno udejstvovanje sili tudi na druga področja. Pretekli teden so bili na primer v Londonu izvršeni bombni napadi na špansko in zahodnonemško poslaništvo in na klub ameriških oficirjev. Pri tem so trpela v glavnem le vhodna vrata in bližnja okna. Nihče ni bil ranjen ne ubit.

V Haagu na Nizozemskem so neznani atentatorji napadli z bombami špansko, portugalsko in grško poslaništvo. Atentat je bil pripravljen na ameriški konzulat v Amsterdamu, v Turinu v Italiji je bil pa tudi izvršen. Policiji se še ni posrečilo, da bi odkrila atentatorje, sumijo pa, da so atentati posledice delovanja raznih levičarskih terorističnih organizacij.

Predsednik posreduje za končanje štrajka

WASHINGTON, D.C. — L.B. Johnson je posegel v štrajk v bakreni industriji, ki se vleče že mesece in mesece ter povzroča deželi hudo gospodarsko škodo. Predsednik je opozoril stavkujoče, da štrajk že spravlja v nevarnost ameriške vojaške potrebe. Pozval je zastopnike 26 štrajkujočih unij in vseh prizadetih podjetij, naj se odločno lotijo razgovorov za končanje štrajka. Pogajanja so se začela ob sodelovanju zveznih posredovalcev v Beli hiši ta teden. Štrajka skupno okoli 50.000 delavcev v 22 državah.

Ga ne puste v Ameriko

WASHINGTON, D.C. — Predsednik rodezijske vlade v Afriki Ian Smith ni dobil vize za vstop v Združene države, ko je London obvestil Washington, da Smith nima veljavnega britanskega potnega lista.

Rodezija se je ločila od Velike Britanije in se oklicala za neodvisno državo, ki pa jo Washington ne priznava.

Humphrey dvomi v belo in črno družbo

Podpredsednik ZDA je trdil, da govori več znakov protimnenju, da obstoji nevarnost razpada v dve raso ločeni družbi v naši deželi.

WASHINGTON, D.C. — Podpredsednik ZDA H. Humphrey je na narodni konferenci za stanovanja izjavil, da je trditve o tem, da se ameriška družba bliža delitvi v raso ločeni družbi, belo in črno, dvomljiva in je navedel kar več ugovorov proti njej. Humphrey je priznal, da je potreben obsežen in množičen napor za odpravo krivic, ki jih trpi veliko število črncev, pa opozoril tudi na to, kar je zvezna vlada v tem pogledu že storila. On je ugotovil na tem področju 'drumatične' uspehe, odkril tudi znamenja, ki govorijo prav nasprotno trditvi predsednikove komisije o civilnih neredih, objavljenih v poročilu preteklo soboto.

Podpredsednik je dejal, da ne bo vlada kriva, če kdaj res pride do rasno ločenih družb, to bo krivda naše cele družbe, belcev in črncev. Med znaki, ki govorijo proti taki ločitvi, je Humphrey navedel voljnost stotin podjetnikov in javnih vodnikov po vsej deželi pomagati vladnemu naporu pri iskanju novih službenih mest in ustvarjanju središč za razvedrilo mladine. Pripravljenost privatnih družb in podjetij pri obnovi in gradnji novih stanovanj za prebivalce slumov, odpiranje vrat črnim vajencem v umije strokovnega delavstva.

Bela hiša sama baje ni čisto zadovoljna s poročilom predsedniške komisije, ker je preslabo ocenila vladne napore v boju za odpravo socialnih krivic.

Neprijetna posledica rdeče februarske ofenzive v Saigonu

SAIGON, J. Viet. — General Westmoreland je prepovedal vse zabave z udeležbo ameriških igralcev, pevcev in drugih umetnikov in umetnic. Pokazalo se je namreč v začetku februarja, da je zelo težko organizirati osebno varnost tako za gledalce in poslušalce, ko jih je velikokrat zbranih na tisoče na malih prostorih, kot tudi za umetniške skupine, ki navadno napovedujejo svoje nastope in programe zelo zgodaj. Ta prepoved ni za vedno. Generalov štab pravi, da bo ukinjena, kakor hitro bodo razmere dovolile.

Poslanik Bunker o položaju v Vietnamu

SAIGON, J. Viet. — Znani časnikar Anderson, ki ga gotovo ne bi mogli karakterizirati za desničarja, je trenutno v Saigonu. Posrečilo se mu je, da je prišel do zasebnih poročil, ki jih naš poslanik Bunker pošilja vsako sredo predsedniku Johnsonu. Poročila so zanimiva zato, ker Bunker odkriva v njih precej optimizma v svojih pogledih na položaj v Južnem Vietnamu in ni tako črnogled kot večina tujih časnikarjev v Saigonu. Glavne misli poslanika Bunkerja o stanju v Vietnamu so sledeče:

V dnevih rdeče februarske ofenzive v Saigonu se je moral tudi on podati v zavetje, ker pa ni nič vplivalo na njegov optimizem. O sedanjem predsedniku Juž. Vietnamu Van Thieuju ima Bunker oprežno,

Predsednik se zavzel za omejitev cen zdravil

WASHINGTON, D.C. — L.B. Johnson je v posebni poslanici Kongresu "Zdravje v Ameriki" predložil dopolnjen program za zdravstveno skrbstvo v deželi in vključil vanj poseben predlog za omejitev cen zdravil in drogi. Program predvideva 1,6 bilijona več izdatkov za te programe kot lani, skupno 15,6 bilijona.

Predsednik je opozoril na dejstvo, da so Združene države v pogledu umrljivosti dojenčkov na 15. mestu na svetu, namesto da bi bile na prvem. Poslanica ne obsega nobenih dopolnilnih predlogov za Medicare in Medicaid, predlaga pa sredstva za posredovanje nadzora nad snottetijem. ki to želijo. Sredstva v ta namen naj bi se povečala od sedanjih 25 na 61 milijonov.

Pomoč pri skrbi za zdravje dojenčkov povečuje poslanica od sedanjih 215 milijonov na 1,4 bilijona. Predlaga posebni predsedniški svet za telesno vzgojo.

Hitro so pristavili svoji lonček

WASHINGTON, D.C. — Komaj je predsednik Johnson objavil poročilo komisije o rasnih izgredih, takoj se je oglasil moskovski dnevnik "Izvestija" in priobčil članek, ki v njem opisuje stanje med našimi črnici in prihaja naravno do zaključka, da mora Amerika tudi letos pričakovati izgredov in nemire, ki bodo vsi izvirali iz rasne diskriminacije.

Ker ima dnevnik možnost, da je zelo dobro poučen o stanju med našimi črnici — saj so ameriški komunisti v vseh vodstvih črnih organizacij ali pa vsaj prav blizu — bi svoje poročilo lahko priobčil tudi prej ali pozneje. Lahko je pa tudi, da je hotel s svojim poročilom reči, da nekaj ve, pa še ne sme povedati, dokler mu Kremlj tega ne dovoli.

Na oporišču Khe Sanh iščejo podtalne rove

SAIGON, J. Viet. — Naši vojaški krogi mislijo, da se bodo partizani morda hoteli polastiti znanega oporišča Khe Sanh tudi z miniranjem. Sumijo, da komunisti sistematično kopljejo rove pod samim oporiščem ali vsaj nameravajo storiti kaj takega. Morda so najdaljši izkopani rovi že blizu prvih naših utrd.

Zato so začeli marini s posebnimi klini vrtati v zemljo, da bi dognali, ali so tla pod njimi že prerita z rovi. Prva poročila pravijo, da rovi še niso odkrili, kjer blizu prve obrambne linije,

RDEČI NAPADLI MESTO V DELTI REKE MEKONGA

Rdeči so napadli včeraj zjutraj mesto Quang Long v najjužnejši pokrajini republike v delti reke Mekonga. Zasedli so poslopje bolnišnice in okolico, pa bili po nekaj urah od tam pognani s hudimi izgubami. Napadalci naj bi imeli 257 mrtvih, med tem ko so izgube vladnih čet lahke.

WASHINGTON, D.C. — Rdeči v Južnem Vietnamu imajo še vedno iniciativo, vladna stran daje še vedno prednost obrambi, ko je dober del ameriških čet v severnem delu republike, kjer pritiskajo na Khe Sanh močne rdeče sile. Včeraj zjutraj so rdeči napadli pokrajinsko mesto Quang Long in zavzeli poslopje bolnišnice, napravili pa tudi precej škode na poslopih pokrajinske uprave, ameriškega oporišča in vojaškega letališča. Vse to leži blizu skupaj na jugovzhodni strani mesta, kakih 500 yardov od mestnega središča. Pri napadu je sodelovalo okoli 500 rdečih, ena četa je zasedla bolnico, ostali pa so skušali zasesti vladna poslopja in naprave v neposredni okolici. V mestu samem streljanja skoro ni bilo. Po par urah so prišle mestu na pomoč vladne čete in potisnile rdeče in zasedenega področja.

Mesteece Quan Long ima okoli 3.000 prebivalcev in leži med rečnimi rokavi in prekopmi. V njem je bila le mala vojaška posadka za obrambo vladnih poslopij, malega letališča in bivališča ameriškega osobja, ko so rdeči včeraj zjutraj okoli pol treh napadli z vsaj enim bataljonom, kakimi 500 možmi. Svoj napad so usmerili na poslopja bolnišnice, pokrajinske uprave, ameriškega bivališča in pomožnega vojaškega letališča. Oddelek vladnih čet se je branil s podporo letal, oboroženih helikopterjev in topništva. Šele okoli enajstih dopoldne sta prišla mestu na pomoč dva bataljona vladne pehote. V nekaj urah se jima je posrečilo rdeče pregnati iz bolnice in z ostalega zasedenega področja. Napadalci so imeli skupno 257 mrtvih, med tem ko so bile izgube vladnih čet "lahke", kot pravi uradno poročilo.

Rdeči so včeraj obstreljevali razna ameriška in vladna oporišča po vsem Južnem Vietnamu, nikjer pa ni prišlo do kakih večjih napadov pehote. Na Khe Sanh, marinsko oporišče v severozahodnem delu republike so včeraj rdeči streljali z granatami in raketami, četudi so ameriška letala ponovno napadla njihove položaje.

Nekateri ameriški vojaški strokovnjaki trdijo, da je čas za napad na Khe Sanh dejansko že potekel, ker se bliža čas bolj sega vremena, ko bo ameriško letalstvo imelo boljše prilike posegati v boj. Splošni napad so pričakovali na temelju p o d a t o l e b o l e o .

Bunkerjev optimizem gre tako daleč, da misli, da se bo Van Thieu res lotil gospodarskih in socialnih reform in da se mu bo posrečilo, da ta cilj vsaj deloma doseže. Na spor med Thieujem in Kyjem Bunker ne da dosti. Je svetoval obema generaloma, naj ne dovolita, da bi se njihovi sodelavci trli med seboj.

Škoda je le, da Anderson ne navaja razlogov, zakaj je Bunker optimist. Da bi bilo Bunkerjevo gledanje na stanje v Vietnamu samo plod želja in upanja, je težko verjeti, kajti Bunker je znan kot prebrisani diplomat, ki se do sedaj ni dal ugnati v nobeni zagati. Ravno radi tega ga je Johnson poslal v Saigon, čeprav je mož že nad 70 let star.

Iz Clevelanda in okolice

Nagrajeni dekliški trio na Polka Varieties (WEWS)— V nedeljo, 10. marca, ob enih popoldne bodo nastopila na televizijskem programu Polka Varieties tri ameriško-slovenska dekleta, Sue Gornik, Rita Grdina in Debbie Vandam, ki tvorijo trio pod imenom "The Better Half". Nedavno so ta dekleta zasedla prvo mesto v CYO Hi Club nadarjenostni tekmi. Vse tri so dijakinje Regina High šole. Sue Gornik je hčerka, Mr. in Mrs. James Gornik, 131 E. 217 St., Rita Grdina je hčerka Mrs. Josephine Grdina, 261 E. 232 St. in Debbie Vandam je hčerka Mr. in Mrs. A. Vandam iz Lyndhursta in nečakinja poznane radio napovedovalca g. Martina Antončiča.

Raznašalca iščemo— Uprava Ameriške Domovine išče raznašalca za dostavo lista od E. 66 Place do E. 76 Street, severno od St. Clair Ave. Starost nad 10 let. Prijavite se v uradu, ali pokličite 361-0628.

Zadnja— V nedeljo ob sedmih bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Antona Zimmermana ob 9. obletnici smrti.

"Načrt Most"— Jutri zvečer od desetih do 12. bo na radio WERE govoril o poročilu Kernerjeve komisije o nemirih, objavljenem preteklo soboto, prof. Case-Western Reserve L. H. Massotti. Na sporedu bo Nicholas A. Bucar za "Načrt most", pod katerega pokroviteljstvom je program.

Razstava znamk— Clevelandski filatelistični klub sporoča, da bo v soboto in v nedeljo v hotelu Statler Hilton 40. letna razstava znamk. V soboto bo razstava odprta od popoldne do desetih zvečer, v nedeljo pa od 11. dop. do 5. popoldne. Vstop je prost.

Pogreb— Pogreb pok. Barbare Jerancic bo jutri ob enih popoldne iz Belding-Webster pogreb. zavoda v Trumbull.

Iz bolnišnice— Mrs. Theresa Kozuh, 1316 Astor Avenue, se je po dveh tednih vrnila iz St. John's bolnišnice in se lepo zahvaljuje vsem dobrim prijateljicam za obiske, cvetlice in darila. Sedaj se zdravi na domu pod zdravniško oskrbo.

Johnson prehitel Fulbrighta v zadevi Puebla?

WASHINGTON, D.C. — Ko je predsednik Johnson pregledal vso zapletenost zajete naše obveščevalne ladje Pueblo po severnokorejskih torpednih čolnih, je takoj dal svojemu zaupniku Ballu, ki je bil nekdanji državni podtajnik, nalogo, da na tistem preišče vse okoliščine, ki so vodile do tega neljubega slučaja. Ball je obenem prevzel obvezo, da bo varoval vse tajne do skrajnosti. Še celo Johnsonu ni do sedaj dal nobenega pismenega poročila, ampak samo ustno. V Ballovo delo ni posvečen nihče, za grobe podatke pa ve le državni tajnik Rusk in še par starih diplomatov.

Pravijo, da je Johnson zato odredil temeljito preiskavo v vsej tajnosti, da prehitel senatorja Fulbrighta, ki bi lahko dobil skomine, da njegov senatni odbor za zunanjo politiko začne o slučaju Pueblo podobno preiskavo kot o slučaju Tonkinškega spopada.

Zadnje vesti

PARIZ, Fr. — Potniško letalo Air France B-707 na poti iz Cileja v Pariz je pri pristajanju na otoku Guadeloupe tresčilo v hrib. Vseh 63 oseb v letalu je bilo mrtvih, med njimi dva ameriška državljana.

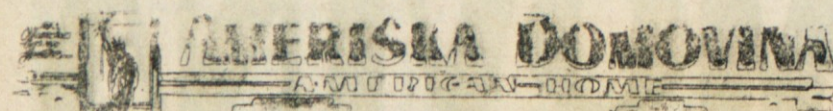
SALISBURY, Rod. — Vrhovno sodišče je potrdilo smrtno obsodbo in njeno izvršitev nad 3 črnimi domačini, četudi jih je angleška kraljica Elizabeta II. pomilostila. Rodezijsko sodišče je izjavilo, da je kraljica obsojenca pomilostila na predlog angleške vlade in ne kot suveren Rodezije. Rodezija se je pred tremi leti uradno odcepila od Velike Britanije in se proglasila za neodvisno državo.

SAIGON, J. Viet. — Danes je prišlo do spopada med oddelkom 101. ameriške padalske divizije in bataljonom rdečih 75 mil. severno od Saigona. V boju so Amerikanci pokončili 56 rdečih, sami pa so imeli pet mrtvih.

OMAHA, Neb. — Policija je sinoči vzpostavila red v črnem predelu mesta, kjer je prišlo v ponedeljek ponoči in včeraj čez dan do hudih izgredov. Povod za te naj bi dal nastop G. Wallace. Njegov govor je skušala skupina mladih črncev motiti, pa jo je policija naglo spravila iz dvorane. Prišlo je do izgredov, uničevanja in plenjenja trgovin. Pri tem je bil nek mlad črncet ustrelen, kar je dalo povod za nove nemire. Odločen nastop policije je sinoči vzpostavil red in mir.

Število tajskih gverilcev raste

BANGKOK, Taj. — Predsednik vlade Thanom Kittikachorn je dejal, da je število rdečih gverilcev na Tajskem naraslo že na 2.300, od tega naj bi jih bilo okoli tisoč v severnovzhodnem delu države, ki meji na Laos.

5117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in deželo izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

33

No. 47 Weds., March 6, 1968

Boj za davčni dinar

V Jugoslaviji imajo federacijo na papirju že od l. 1945. v resnici so jo pa začeli uvajati v praksi šele po l. 1965, torej ravno dvajset let prepozno. Rekonstrukcija Jugoslavije na federalni podlagi pa ne gre tovarišem lahko od rok, kar je razumljivo. Diktatura je v rokah partije, partija je pa bila od pred nekaj let organizirana v duhu "demokratskega centralizma", pri čemur je bilo demokracije zelo malo, centralizma pa na pretek. Vsekakor se je pred nekaj leti pokazalo, da bo prišlo do upora republik proti federalni vladi, nihče pa ni dosti dal na možnost, da bi republike mogle užitati beograjski centralizem, ki tiči v federalni vladi in njenih organih ter gospodarskih ustanovah.

Morda je precej nanesel tudi goli slučaj, da je Jugoslavija v istem času začela izvajati tudi gospodarsko reformo, ki si je postavila za cilj, da prežene inflacijo, spravi gospodarstvo v red in zmanjša gospodarsko odvisnost od tujih trgov in kapitalov. Boj republik proti federalni vladi na eni strani, boj proti inflaciji na drugi, je po rodil nepričakovane posledice. Poskočila je vrednost dinarja, z njo vred pa tudi boj zanj na vseh gospodarskih in negospodarskih področjih. Reforma je namreč ponovno dokazala to, kar so kritiki jugoslovanske politike že davno trdili, da je namreč rdeči režim prenapel sile; na socialnem in kulturnem polju je trošil veliko več, kot dovoljuje zmogljivost jugoslovanskega gospodarstva. Centralna vlada je to kmalu uvidela; da se izmakne odgovornosti, je prevladala stroške za prosveto in socialno politiko na tuje rame, največ na republiške. Republike so bile s tem zadovoljne, ker so videle v svoji povečani pristojnosti zmago federalne ideje nad centralizmom. Začele so se pa praskati za ušesi, ko je bilo treba misliti na to, kako bodo krile stroške, ki jim nastajajo s prevzemom zmeraj novih pristojnosti. Začele so škiliti na davčne vire, ki jih ima federacija in jih začele zahtevati zase s sklicevanjem, da to zahteva duh federalne ideje.

Tako se je začel boj za davčni dinar. Posebno oster in nazoren je v odgovoru na vprašanje: kdo naj dobi v roke pridobnino, odnosno dohodnino, ki velja povsod za glaven direktni davek, tudi pri nas v Ameriki. Federacija trdi, da mora ona odločati o dohodnini, republike pa pravijo, da spada to v njihovo pristojnost. Prav posebno oster se je izobilnoval spor pri vprašanju, koliko naj znaša dohodnina. Federacija je zagovarjala stališče, da gospodarstvo ne sme biti preobremenjeno in da naj plača vsega skupaj le 30.7% svojih letnih dohodkov. Od tega naj ostane federaciji le 4.7%, vse drugo naj dobijo republike, občine in socialno zavarovanje. Republike so se temu z vso silo uprle, posebno glasni sta bili ljubljanska in zagrebška vlada, ki sta se v bistvu postavili na sledeče stališče, ki ga je kratko opisalo ljubljansko Delo 5. januarja takole: "Republika naj bi imela potem, ko izloči dogovorjeni delež za skupne zadeve v federaciji in za pomoč ne zadosti razvitim republikam in območjem, možnost, da samostojno odloča o sredstvih za kritje družbenih potreb v republiki."

Če prav razumemo to stališče, zahteva Ljubljana nič manj kot pristojnost za urejanje najvažnejšega direktnega davka; republika naj ga ugotavlja, republika naj odvaja federaciji, kar pripada federaciji, republika naj z ostankom gospodari po svoje. V načelu se to sliši zelo lepo, toda v praksi je to nevarna past za obstoj Jugoslavije.

Dokler obstoja carinsko in denarno edinstvo v Jugoslaviji, ki spada pod kontrolo federalne uprave, tako dolgo mora federacija tudi skrbeti za miren notranji gospodarski razvoj in ne morda recimo zveza republik, ki bi se samo prepirla in o vsaki pereči zadevi praviloma odločala prepozno, če bi sploh prišla tako daleč, da bi sklepala. Tako govori skušnja. Za miren gospodarski razvoj je treba, da nekdo regulira vsaj glavne davčne vire, pa naj gredo dohodki iz teh virov v to ali ono javno blagajno. Za tak posel je ustvarjena samo centrala, ne pa posamezne republike. Zakaj?

Samo centrala se smatra za varuha (ne pa kontrolorja!) vsega gospodarskega razvoja in skuša držati njegove tokove v kolikor toliko zadovoljivi harmoniji. Republike za tak posel niso, saj že sedaj trdijo, da so poklicane, da urejajo gospodarstvo na svojih področjih, molčijo pa o tem, kaj bi storile za vso jugoslovansko gospodarsko skupnost. Ako bi torej republike postale gospodar v davčni politiki, bi povsod videle in branile le lastne koristi, za skupne bi se brigale le z besedami. Do kakšnih anomalij bi lahko prišlo, pove kar zadeva z dohodnino.

Ako bi pri dohodnini imele republike zadnjo besedo, bi naravno vsaka sama zase določila svojo davčno stopnjo, recimo 26% ali 28% ali 32% itd. Poleg tega bi še odvajale federaciji njen delež. Kdo pa jamči, da ga bodo res odvajale. Ali ne bi bile v večjem zaostanku? Rabile bi pač federalne

davke za svoj obratni kapital, saj sploh niso navajene, da bi federaciji kaj plačevale. Tako bi kmalu nastal spor med republikami, ki plačujejo redno, in tistimi, ki so v zaostanku. Spor bi hitro postal politika pravega razreda.

Se nevarnejši preprič bi nastal pri podpisovanju gospodarsko zaostalih krajev in republik. Sedaj opravlja ta posel federacija, po novem bi pa odvajale podpore kar republike Slovenija, Srbija in Hrvatska, verjetno po dogovorjenem ključu. Ostale tri republike bi pa v znak "hvaležnosti" same sebi predpisovale manjše direktne davke kot severne tri. Tako bi Makedonija, Črna gora ter Bosna in Hercegovina dobivale na eni strani podpore, na drugi pa same sebe nižje obdavčevale, ker so gospodarsko zaostale. To bi bil škandal, ki bi potresal vso deželo.

Ljubljana in Zagreb navajata še celo vrsto drugih razlogov, ki naj utemeljijo njihovo stališče. Njihova vrednost trpi posebno radi tega, ker se dajo porabiti za vsak boj proti federaciji, pa tudi proti državi kot taki. Verjetno bi vsak objektivni opazovalec dvomil o tem, da bi republike bolje branile reformo kot federacija. Več kot dvomljive vrednosti je tudi stališče, da bi republike bolje branile gospodarsko edinstvo kot federacija. Da ni mogoče obravnnavati vseh republik po enem kopitu, je res, res pa je tudi, da se mora vsaka republika smatrati za del državne skupnosti in da ji ne more vsiliti svoje volje. Saj je bila Jugoslavija ravno radi tega v večni krizi, ker so Srbi preveč izkoriščali državno skupnost za svoje narodne interese.

Sicer pa boj za davčni dinar še ni končan, čeprav je zaenkrat zmaga federacija s svojo zahtevo, da sme obremenitev z dohodnino znašati le 26% in ne več. Ljubljana in Zagreb pravita, da se ne bosta podala. Kaj pa Beograd? Zaenkrat večinoma molči, molk je pa najnevarnejše politično orožje, tudi na to bi morali misliti v severni Jugoslaviji.

BESEDA IZ NARODA

Telovadna akademija Slovenske telovadne zveze

CLEVELAND, O. — Naša mladina, včlanjena v Slovenski telovadni zvezi, se pridno pripravlja za svoj telovadni nastop, ki bo to soboto 9. marca, ob pol osmih zvečer v šentviški farni dvorani. Obeta se nam lep večer, saj je g. Varšek pripravil lep in bogat program. Nastopili bodo člani, članice, mladenke, mladci, naraščaj ter mali naraščaj. G. Janez Varšek neutrudljivo vadi našo mladino in ji vlija veselje do zdrave telesne kulture. Ta naš telovadni prvak vedno s svojim navdušenjem in požrtvovalnim delom daje pobudo mladim in omogoča, da se nadaljuje med nami tradicija telovadne panoge športa, ki ima v našem narodu tako pomembno preteklost.

Prav lepo ste vsi vabljeni, da se v soboto zvečer udeležite te telovadne akademije. Mladina, ki je pripravljena slediti našim svetlim vzorom, vas pričakuje, da vam pokaže svoje zmogljivosti. S svojim obiskom ji boste dokazali, da vam je pri srečju njeno prizadevanje in ji dali spet nove volje za delo v bodočnosti. Že leta in leta Slovenska telovadna zveza pod vodstvom g. Janeza Varška žanje lepe uspehe in nje ne telovadne nastope lahko štejemo med izredne dogodke v našem prireditvenem življenju. Na svidenje zato v soboto, 9. marca, ob pol osmih zvečer v šentviški farni dvorani. Bog živi Slovensko telovadno zvezo in g. Janeza Varška!

Maruša Pogačnik

Zahvala za presenečenje

CLEVELAND, O. — Na 22. februarja sem obhajala svoj rojstni dan. Moji otroci in vsi drugi sorodniki so me lepo počastili, za kar se jim prav od srca zahvalim. Moja vnukinja Lorica Pasevna je naprosila g. Tonija Petkovska, da se me je spomnil in čestital na svojem radio programu. Prisrčna hvala! Prišla je sem iz Marylanda s 3 otroci in je pri svojih starših Edu in Jean Lourin. Njen mož je bil predstavljen na Portoriko. Njena mlajša hčerka je bila v nedeljo, 5. februarja, krščena v cerkvi Brezmadežnega Spočetja Marijinega. Ob tej priložnosti smo obhajali tudi moj rojstni dan.

Zvečer, ko sem se odpravljala domov, so se zbrali vsi v eni sobi okrog lepo obložene mize s torto na sredi. Ko sem jaz stopila no-

ter, so pa zapeli Happy Birthday. Prav presenečena sem bila, saj sem bila povabljen na krstijo ne pa na praznovanje rojstnega dne.

Hvala lepa vsem za vse obilne darove, hvala hčeri Jean in zetu Edu Lourin, hčerki Albini in zetu Lovrencu Marsey in družini, sinu Toniju in snahi Lilly Maver, hvala vnukinji Lorici Pasevni in celi družini, hvala našemu prijatelju Paulu Cesnu, Andi Tekavec in družini za lepo torto. Lepa hvala tudi Jou in Vlasti Radisek. Naj ljubi Bog povrne vsem vašo dobroto in naklonenost z dolgim in srečnim življenjem. Jennie Maver ali Modic

Pismo Stanka Rozmana, novega zambijskega misijonarja

LUSALA, 18. II. — Ne vem, če je šel moj oče Slavko 7. marca 1942 na delo v kranjsko tovarno Iskra. Morda, ker so bila takrat kruta vojna leta. Vsekakor pa je njegovo srce ostalo tisti dan v Kovorju št. 6, kjer je njegova žena Frančiška ob dveh jutraj povila sina. Pozneje mi je zaupala, da so bili meseci pričakovanja rojstva prvorojenca in meseci po mojem rojstvu najlepši v njem življenju. Pozabila je tudi strah, da bi morala v Nemčijo na delo, kakor so ji grozili spomladi leta 1941.

Po vojski je oče zgradil z velikim trudom novo hišico na Loki, vasiči med Kovorjem in Bistrico. V hiši na Loki, kjer je doma sedanjí ljubljanski nadškof dr. Jože Pogačnik, sem preživel lepa otroška leta.

Če bi me kdaj vprašal, kje so korenine mojega misijonskega poklica, bi mi težko mogel povedati, saj tak poklic navadno raste tiho in dolgo v človeku, preden ga je opaziti. Pri mojem poklicu so sodelovali vsi, ki so prispevali k dobri in zdravi krščanski vzgoji. V 1. letniku gimnazije v Kranju sem se seznanil z g. Jož. Žužkom, ki je postal moj duhovni vodja. Ta me je seznanil tudi z g. dr. Alfonzom Levičnikom, ki je pri svojih 92 letih bil duševno neverjetno svež. Veliko mu dolgujem.

Prelomnico v mojem življenju pa pomeni spoved pri g. Matiju Noču na Brezjah, ko sem imel 14 let. Pri spovedi sem tega duhovnika prosil, naj mi svetuje, h katerim redovnikom naj bi šel. "V kateri samostan bi pa rad šel?" me je vprašal. — "Oče, k jezuitom bi šel." — A tako. Če mišliš k jezuitom, potem pojdi k spovedniku nasproti moje spo-

vednice; on je jezuit." Tako sem se srečal s p. Berdenom, sedanjim superiorjem v Mariboru. V novicijat sem stopil septembra 1961. Po 1. letu novicijata pa sem bil poklican k vojakom v Makedonijo. Ko sem prišel od vojakov, sem nadaljeval novicijat v Mariboru, ker je bil med tem ustanovljen samostojen "slovenski distrikt" Družbe Jezusove s samostojnim novicijatom.

Ko sem začel v Zagrebu filozofske študije, nas je obiskal pater Rudež, ki je prišel v domovino spodbujati misijonske poklice. V pogovoru me je kar javno povabil v Zambijo. Prizadevanja p. Rudeža niso bila zastoj. Prvi je odšel v Zambijo br. Fostač, sledil je p. Kokalj, za njim so odšli še trije misijonarji iz Jugoslavije.

Lansko leto je bila uslišana tudi moja prošnja za slovenski zambijski misijon. Pred odhodom iz domovine sem šel s skupino jezuitov na tridnevni izlet po Kamniških planinah, se poslovil in jo mahnil v Anglijo, da se kar se da privadim angleščini. Sprejela me je prav tista družina, ki je bila sprejela pred menoj tudi p. Kokalja, to je Rehbergerjeva družina v Bedfordu. Slovenski misijonarji smo tej verni družini od srca hvaležni za prijaznost in pomoč in misijonsko sodelovanje. Pri Rehbergerjevih sem preživel nekaj več kot 3 mesece. Spoznal sem se tudi z msgr. Ign. Kunstljem, ki mi je tudi veliko pomagal.

V Lusako sem prišel 11. svečana. Prvi teden sem preživel v središču našega misijona v lusakem predmestju Matero. Vsi smo veseli, da so se tako lepo uresničili naši načrti o slovenskem misijonu. Bog nam da še veliko dobrih sodelavcev!

X. ZIMSKE OLIMPIJSKE IGRE

Hokej so igrali v novi "Ledeni palači" v dveh jakostnih skupinah. Kot poslednja leta, tekmovalje samo ni prineslo večjih sprememb v A skupini, je pa pri tekmah prišlo do prijetnih presenečenj. Tekme A skupine so bile zelo dobro obiskane. Amerika, Kanada, Češka, Rusija in Švedska so zastopane vedno z močnimi moštvi in častno zastopajo A skupino. Od ostalih moštev te skupine so Finska in obe Nemčiji zmogljive z malo sreče, presenetiti "velike". Tako je letos solidno moštvo Finske nepričakovano zaigralo proti Kanadi in predno se je poslednja znašla, je bilo v kanadskem голу nekaj "puckov" in vsi nadaljni napori Kanadčanov so bili prekasni in brezuspešni. Senzacija je bila odigrana in Kanada je zaslužen izgubila z doslej nemočno Finsko. S tem pa je Kanada zgubila možnost dobre uvrstitve, na katero je upal predvsem Father Bauer, ki je kot univ. profesor in posebni svetovalec reprezentance gradil in vodil moštvo poslednjih 5 let. (Večina kanadskega izbranega moštva so univerzitetni študentje.)

Tekom naslednjih dni je še Češka poskrbela za razburjenje in presenečenje Rusiji, ki poslednja leta dominira kot najboljša in nepremagljiva hokejska "amaterska" velesila. Češka ji je nudila velik odpor in po 38 zaporednih ruskih zmagah na olimpijskih igrah ali svetovnih prvenstvih je morala Rusija pred Češko kloniti. Zmaga je prinesla trenutno zmelo in prvim štirim tudi nova upanja, ker zmagovalno mesto ni bilo še zasedeno. Češka je dokazala, da je tudi v hokeju Rusija ranljiva in premagljiva.

Bile pa so tekme same dokaz velike popularnosti tega zimskega športa, pokazale pa nonovno velik napredek evropskih moštev. Tekme velikih so bile razprodane, nekatere že davno pred začetkom iger. Da je bila napečnost res velika, je dokaz to, da so bila prva tri mesta odločena šele na zadnji dan tekem, ko so

Jaz sem že opravil filozofske študije, čaka me pa še bogoslovje. Med filozofijo in bogoslovjem jezuisti gojenci odhajajo za 2 ali 3 leta v praktično apostolsko delo. Tudi jaz bom opravljal svoj praktični apostolat nekaj let, in sicer v domovini, katero mi je namenila božja Previdnost v Zambiji. Tako bom kar mimo-grede spoznaval tudi misijonsko področje, na katerem bom deloval kot duhovnik-misijonar po opravljenem svojem filozofskem študiju. Te dni odhajam v sosedno republiko Malawi, da se pričujim enega izmed v našem misijonu najbolj uporabljenih afriških jezikov. Tam bom ostal štiri mesece.

Zelo me veseli, da je med bralci Ameriške Domovine toliko zanimanja za slovenski misijon v Zambiji. Bog vam povrni za to! Tudi jaz se vam bom oglašil, kolikor mi bo dopuščal čas. Spominjal pa se vas bom vseh stalno v svojih molitvah in se vam vsem v molitvah priporočam tudi sam.

Vaš Stanko Rozman, DJ.
Matero Catholic Church
P.O. Box 2527
LUSAKA, Zambia, Africa

IZ NAŠIH VRST

Cleveland, O. — Spoštovani! Zahvaljujemo se Vam za opozorilo, da nam je naročnina potekla. Za nadalje Vam prilagam ček za eno leto.

Z Vaše strani je list zelo dober, le naš poštar je včasih počasen in vznemiri moža, kateri mora imeti Ameriško Domovino na mizi pred večerjo.

Vas lepo pozdravlja
Družina Glavan

med seboj igrali najmočnejši 4 zastopniki. Kanada ni zmogla kljubovati boljšim Rusom, ki so po trdoživem kanadskem uporu prve tretjine v drugi in tretji z boljšo vzdržljivostjo in uspešnimi kombinacijami nasuli v kanadsko mrežo kar pet golov. Veliko vlogo je odigral ruski vratar, ki ga kanadski strelci niso in niso mogli premagati... Če komu, se Rusom pozna obilen in oster trening, čigar posledica so precizne kombinacije, zaključene z ostrimi in efektivnimi streli na nasprotnikov gol. Trdijo, da rusko moštvo igra skupaj že leta in to dobršen del leta. Kot državni uradniki, oficirji in uslužbenci armije nimajo težav in skrbi glede zaslužka, so takorekoč po ukazu športnega saveza "mobilizirani", kadar jih žele.

Sicer pa menda ne delajo kaj Švedska igrajo hitro, premišljeno pridrugega, kot trenirajo in igrajo hokej, plača teče, igrati pa je tudi bolj prijetno kot delati. Vse je torej preskrbljeno zanje in družino, vse izbrano dobro in plačano, pa vendar so "čisti amaterji". Vsi ostali kažejo s prstom na tak amaterizem, le mednarodni olimpijski odbor meži, ne vidi dogajanj zadnjih let, ali pa študentov, ki so jim knjige prvo-nihče nima korajže za jasno trditvijo in sodbo na dan. Zakaj ne za vse ista merila in enaka pravila?

Vrstni red A skupine je bil sledeč:

1. Rusija — 6 zmag, 1 poraz
2. Češka — 5 zmag, 1 poraz, 1 neodločeno
3. Kanada — 5 zmag, 2 poraza
4. Švedska
5. Finska
6. Amerika
7. Zahodna Nemčija
8. Vzhodna Nemčija

Zelo zanimivo je bilo tekmovalje B skupine, ker sta v njej tekmovali tudi Japonska (tam se bodo vršile prihodnje, XI. olimpijske igre) in Jugoslavija, katere olimpijsko moštvo so tvorili v glavni večini Slovenci. Jedro jugoslovanske reprezentance sestavlja moštvo Jesenic, ki so že 11 let jugoslovanski hokejski

prvak, v pojačanje pa jim dodajo še nekaj najboljših iz 2 slovenskih in 3 ostalih moštev 1. jugoslovanske hokejske lige.

Jugoslovani so poslednja leta precej nepredovali, že nekaj let sem jih vadilo češki trenerji in uspehi so vidni. Upali so vsaj na drugo mesto, dosegli pa nepričakovano, a povsem zaslužen prvo mesto te skupine. Z dobro in požrtvovalno igro so uspeli namreč premagati vprav na olimpijskem ledu zanje doslej nepremagljiva nasprotnika Norveško in Romunijo. Vsekakor je to doslej največji uspeh jugoslovanskega hokeja, ki se doma razveseljuje razvija, odkar polagoma, a vendar rasto umetna drsališča in niso več vezani in odvisni od le naravnega ledu, ker zime z dosti mraza, ki bi dovoljevale in narejale naraven led za daljšo dobo, so redke. Tako so letos predvsem najboljši amaterske skupine sveta. Če jim bodo le sredstva dovoljevala obisk daljnih tekmoval, razdalje so velike, dinar pa ne preveč vredna reč. Upajmo s hokejisti doma na vse najboljše!

V B skupini so letos nastopali: Avstrija, Francija, Japonska, Jugoslavija, Norveška in Romunija, ki so se po koncu prvenstva takole razporedile:

1. Jugoslavija, 5 zmag
2. Japonska
3. Norveška
4. Romunija
5. Avstrija
6. Francija

Hokej, ki se je poslednje desetletje hitro razvil po celem svetu, je panoga, ki ji množice rade slede. Igra sama se spreminja, tehnika se izpopolnjuje, tej pa se priključuje tudi fizična podarjenost tega moškega športa (četudi v Kanadi ponekod tudi ženske igrajo ta naporni šport). Zadržala leta je telesni dotik igre vse večje in večje važnosti. Včasih zavro tudi temperament, pride do prekrškov in kazni, oboje pa poleg tehnične plati do in niso mogli premagati... Če igri nuden gledalcem. Presenečilo je letos, da so v A skupini vsi narodi igrali ostro, a vendar fair. Le sem in tja je prišlo do surovih momentov. In v mirnejši igri je predvsem Kanada letos presenetila in se je letos oprala večnih očitkov, da igra pregrobo, saj je bila letos v skupini menda med manj kaznovanimi zastopstvi.

Češka in Rusija ter delno Švedska igrajo hitro, premišljeno kombinacijsko igro hokeja, posebno Rusija, ki je pred Češko povsem zaslužila zlato zmagovalno medaljo. Kanada se je borila častno, z malo več sreče bi kaj lahko zmešala štrene in vrstni red prve trojice, pa je v taki konkurenci tudi tretje mesto univerzitetno moštvo univ. hokej drugo. Rusom politični sistem državnega športa (voden, narekovan in podpiran od države) nudi z ogromnimi dotacijami vse, kar se na zapadu imenuje profesionalizem. Torej postaja amaterizem, tudi olimpijcev, farza, z različno mero in cenami za različne udeležence. Enim pomoč s korcem, drugim z mernikom za iste usluge in isto delo.

Vsekakor je hokej v Grenoblu spet nudil lepe, napete in tudi dramatične trenutke in dokazal, da je čas, da se osnuje medcelinska liga, v kateri naj bi igrali Amerika, Kanada, Češka, Švedska in Rusija, z vsaj enim, če ne za začetek že z dvema kluboma. Predlogi so padli, začeto delo se bo oblikovalo in razpredalo in v nekaj letih bodo taka srečanja med novim in starim svetom gosta in neizbežna.

Pak

Frank Javh-Kern:

SPOMINI OB TRIDESETLETNICI PRIHODA V AMERIKO

Leta 1906. še nismo imeli v Ameriki rojene mladine, ki bi bila pohajala v višje šole. Če si potreboval tolmača za angleščino, si ga moral skoro z lučjo iskati. Louis J. Lausche, George Boston, Mary Boston, Mary Grdinova: ti so bili neprestano na sodnjah in po bolnišnicah, da so tolmačili za starejše, ki niso bili večji angleškega jezika. Večernih šol za angleščino ni bilo, saj so moški delali po jeklarnah po 12 ur na dan, ženske se pa ubijale s kopicami otrok in s stanovalci (boarders), torej bi bila skoro vsaka šola odveč.

Odločujoči možje so bili poleg že omenjenih trije Grdini: Anton, John in Jakob. Zlasti Anton in John sta bila delavna pri podpornih društvi in bila vodilna trgovca. Oba Gornika, John in Joe, oba Kauška, Anton in Avgust, so se pečali s trgovino. Gornji Knaus in Frank Zakrajšek sta bila ob St. Clairu glavna prekupevalca zemljišč in graditelja novih poslopj. Oba Kordečeta, Frank in Gašper, posebno prvi, sta bila delavna pri prostomiselnih društvih, obenem z notarjem Antonom Benedikom in Frankom Hudovernikom. Omenil bi lahko še druga imena naših trgovcev, gostilničarjev, poštvalnih tovarniških delavcev, ki so vsi ustvarjali slovensko naselbino ob St. Clairu, drugi zopet v Newburghu, Collinwoodu in v West Parku.

Ločili so se že tačas ljudje med stare in mlade, med cerkvenjake in med liberalce, vendar meje niso bile strogo ločene. Pri nekaterih društvih, kakor je bila na primer Slovensija, je prišlo šele pozneje do strožje ločitve duhov. Priznamo lahko že zdaj, da so različne stranke med Slovenci v Clevelandu navzlic raznim verskim in političnim nazorom primeroma mirno živele druga poleg druge, čeprav se še zdaj od časa do časa pojavi v lokalnih listih vihar, ki se končno poleže. Narodni domovi v Metropoli so dokaz sodelovanja vseh strank, kadar gre za resno važne narodne ustanove, prav tako dokazuje podporna organizacija Slovenska dobrodela zveza, da se končno damo Slovenci vseh prepričan pogovoriti in moremo sedeti pri isti mizi, čeprav smo si različnih mišljenj. Prav hudega fanatizma, ki bi prehajal v škodljivo trajno sovraštvo, v Clevelandu nismo poznali.

Društva Sava, Triglav in Slovenski Sokol so gojila petje in dramatiko; na cerkvenih korih so se urili v petju bodoči tenoristi in sopranistinj. V angleška gledališča je malokateri Slovenec zašel; premikajočih slik nismo poznali, torej so bile slovenske igre na odrih velikega vzgojnega pomena za narod.

V cerkvenem oziru sta Slovencem služili fari sv. Vida z nad 1500 družinami, razkropljenimi po vsej vzhodni strani mesta, ter fara sv. Lovrenca v Newburghu.

Zivljenjski standard je bil med vsem prebivalstvom dosti nižji, kot je danes. Po stanovanjih smo rabili plinove luči, kurili smo z drvmi ali premogom; malokdo je uporabljal elektriko ali telefon. Moški smo nosili trde klobuke ("halb cilindre", "derby"). V navadi so bile dolge prihvane brke. Čistilcev oblek nismo poznali; gospodinja nam je zlikala hlače na vsake kvatre. Ovrtnike smo nosili iz celuloida. Zenske so hodile k maši po večini še v starokranjskih rutah in dolgih "spodrecanih" krilih.

List "Nova Domovina" je nadaljeval zmerno katoliško smer, kakršno je vpeljal že Klinc in pozneje zasledoval duhovnik

Kerže. Naročnike smo imeli raztresene po vsej Ameriki, zlasti mnogo jih je bilo v Lorainu, v Pittsburghu in v Chicagi.

Meseca septembra sva se vpišala z John J. Grdinom v večerno trgovsko šolo v Spencerian Business College, da bi se učila knjigovodstva in bankirstva. Plaćal sem šolnino naprej za par mesecev, a sem moral to učenje opustiti, ko sem 2. oktobra zapustil Cleveland na povabilo znanca Rev. L. Klopčiča in odšel v Calumet, Michigan, za urednika pri slovenskem tedniku "Glasnik".

Teden pred mojim odhodom iz Clevelanda se je zbrala v tiskarni pri Lauschetovih majhna skupina uslužbencev in par drugih prijateljev z namenom, da ustanovimo hranilno društvo po zgledu čeških posojilnih in stavbinskih društev na Broadwayju. Vsak ud bi prispeval v skupno blagajno deset dolarjev mesečno, denar bi posojevali na prve vknjižbe. Nobeden navzočih ni vedel natančnih pravil o poslovanju podobnih organizacij, zato smo izvolili odsek, ki naj poizve pri Čehih potrebne podrobnosti. Izvoljen sem bil za tajnika tega odseka. Teden dni pozneje sem odpotoval, zato svojih bankirskih zmoglosti tačas nisem mogel uporabiti. Bil pa je to prvi poizkus, med clevelandskimi Slovenci ustanoviti hranilnico, kar se je zgodilo dvajset let pozneje z ustanovitvijo Slovenske posojilnice (leta 1916.). Pet ali šest let poprej so drugi rojaki ustanovili zasebno hipotekarno društvo (Mortgage Co.), kateremu so plačevali redne vsote na mesec. Tajnik je bil Avgust Haffner, ki je bil navzoč pri našem sestanku leta 1906. Iz tega društva se je porodila North American banka (leta 1920.).

O poteku slovenskega in jugoslovanskega bankarstva v Clevelandu bi bilo potrebno spisati poseben članek, za katerega pa še ni čas, zlasti še ne v tej težki dobi, ko je nemogoče izreči neodvisne in objektivne sodbe nad voditelji, delničarji in vlagatelji naših denarnih podjetij.

Na prvi konvenciji. Ivan Molek Na poti v Calumet sem se ustavil v Waukeganu, Illinois. V Opekovi dvorani v North Chicagu, ki jo deli od Waukegana le ulica, se je vršila konvencija Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote. Kot časnikarju so mi dovolili vstop na zborovanje. Navzoč sem bil prvič pri konvenciji slovenske podporne organizacije. Društvo sv. Vida št. 25 v Clevelandu so zastopali trije Grdini: Anton, Janez in Jakob. Seznanil sem se s poznejšim svaikom Paulom Schnellerjem, ki se mi je zdel izmed vseh delegatov najbolj amerikaniziran in najbolj vljuden govornik. Čudil sem se nekaterim delegatom, da so se tako silno razburili radi malenkostnih zadev, dočim so bila druga, za narodno izobrazbo važna vprašanja sprejeta ali oklonjena brez vseh debat. Od tistega leta (1906) sem bil navzoč pri desetih konvencijah večjih Jednot in Zvez; pri vsaki se je porabilo polovico časa za stvari, ki niso bile nikake važnosti ne za organizacijo ne za narod; dostikrat so osebni prepripi med poedinci povzročili debate, trajajoče po več dni. Vendar se z nastopom v Ameriki rojene mladine poslovanje zborovanj vrši dostojneje in civiliziranemu narodu primerneje.

(Dalje prihodnje)

Najvišji vrh Britanije

LONDON, Vel. Brit. — Najvišji vrh na Britanskih otokih je Ben Nevis, ki se dviga 4,406 čevljev visoko.

Iz BARAGOVE DEŽELE

MARQUETTE, Mich. — Baragova dežela je še vsa zasnežena. Skoro vsak dan sneži vsaj toliko, da obdrži pokrajino res snežno belo. V Marquetteu so vpeljali cestne buse. Zdi se, da se bo splačalo. Severni del mesta z drzavno univerzo in močno katoliško naselbino okrog farne cerkve sv. Mihaela, ki jo je bil postavil podjetni bivši postulator v Baragovem procesu msgr. Jožef Zryd, preden je bil imenovan za direktorja duhovniškega dela Ameriškega kolegija v Rimu, je sedaj povezan s centrom mesta. Tu bo najmočnejši promet, zlasti še, če bi univerzitetna študentarija dobila popust, kakor imajo otroci do 12. leta in manj 60 let, samo en dime. Drugi morajo odšteti vzniku en kvoder. Poletni obiskovalci Baragove prestolice, ki bodo obiskali za letošnjo stoletnico Baragove smrti njegov grob v kripti stolnice sv. Petra, bodo tudi opazili, da so vse ceste okoli katedrale lepo asfaltirane. — Jezero Superior je še močno zamrznjeno. Vedno lepo oblečeni fant od fare Tony Vesel, ki je v službi na ladjah, ki prevažajo železno rudo iz Marquettea v Cleveland in drugam, še uživa svoje zimske počitnice. Večkrat ga srečaš v Baragovi kripti, od časa do časa potrkna na vrata pisarne Baragove zveze, z redkimi besedami odrine "za Barago" kakšen petak in ga spet vidiš na kaki lepi prirreditvi ali pa pri Stuparjevih, kjer se radi ustavijo tukajšnji redki Slovenci. Sedaj je Tony vsak dan v bolnici in dela družbo očetu, ki je bil pred kratkim operiran in te dni ga je zadela še delna možganska kap. Oče je rodom tam od Cerkniškega jezera. Stuparjeva oba, Jože in Jožefa, sta že drugi teden v Rochesteru v Minnesoti. Tam je tista slavna klinika, o kateri gre glas, da vsakega pozdravi. Jože ni nič tarnal o kaki bolezni, Mrs. Stupar je pa lani bila pri tako slabem zdravju, da se je že zdelo, da ne bo mogla pomagati moči nositi Baragove sveče po Evropi. Romarji smo se najpreje ustavili v Lurdu in od tam dalje se je zdravje vsem romarjem krepilo. Za vsak slučaj sta sedaj oba šla

v slavni Rochester, čeprav imajo doma v družini zdravnika, zeta dr. Conley-ja. Pričakujemo jih te dni nazaj v Marquette. Mr. Stupar je pa že sporočil, da so zdravniki ženo našli bolj zdravo kot njega. Naj obema izprosi njihov sosed Baraga (njihova hiša je blizu katedrale) še dosti srečnih, zdravih let.

BARAGOVA SVEČA že krasi oltar v Baragovi kripti, kakor je to želel sedaj upokojeni škof Noa. Svečo sedaj imenujemo Noa-Baragova sveča. Ko sem ga lani spomladi šel prosit, če bi prevzel pokroviteljstvo nad romanjem h Gospe Sveti za 1200-letnico pokristjanjenja Slovencev in mu povedal, da bomo prizgali posebno svečo v Solnogradu (Salzburg), odkoder je prišel sv. Modest in pri Gospe Sveti (Maria Sall) na Koroškem, kjer je sv. Modest pokopan in v spomin, da je tisto vero prinesel Baraga v te kraje, je bil škof Noa tako vnet za to idejo, da je navdušeno rekel: "Jaz se hočem udeležiti te proslave ne samo s pokroviteljstvom, ampak bom svečo jaz kupil in imenujem Mr. in Mrs. Jožefa Stupar za moja zastopnika, da nosita svečo in jo prineseta v Marquette, da bo krasila oltar v Baragovi grobnici." Baragov zgodovinar pri Baragovi zvezi Fr. J. Wolf je napisal za letak o tej sveči informativen članek o pomenu sveče in o poteku prižiganja v Solnogradu, pri Gospe Sveti, v Ljubljani in v kraju Baraga tu v Michiganu. Članek pojasnjuje 10 slik s topografičnim zemljevidom Koroške. Letak dobijo te dni vsi člani Baragove zveze, morda so ga že med tem dobili.

Noa-Baragova sveča bo prinesla na koncert MALIH HARMONIKARJEV, ki bo v nedeljo, 21. aprila, na prvo nedeljo po veliki noči, v šolski dvorani pri Sv. Vidu v Clevelandu ob pol 4. popoldne. Koncerti malih harmonikarjev leta sem uči in vodi njihove koncerte z vso umetniško nadarjenostjo Rudi Knez. Ko se bomo omenjeno nedeljo odprli zastor na šentviškem odru, bo Rudijeva taktirka spet pričarala iz tega

drobiža s harmonikami glasbeni biser, ki bo zazibal občinstvo pod zeleno lipo, v dišeči gaj, kjer zopet bodo ptičice, ptičice vesele pesmice prepevale, pesmi žrgolele,

in se nam bo zdelo, "da sem v raju." — Koncert je namenjen sopminu škofa Friderika Barage za stoletnico njegove smrti. Svečo bosta prinesla za to priliko iz Baragove kripe v Cleveland Mr. in Mrs. Stupar, ki sta bila uradna nosilca sveče po Evropi. Pred začetkom koncerta bo Fr. Wolf na odru pozdravil prijatelje in častilce škofa Barage v Clevelandu in prižgal svečo, kakor je to storil 27. julija 1967 v Solnogradu, kjer je bila sveča vlitla.

BARAGOVA SVEČA bo istega dne kakor popoldne koncert (21. aprila), dopoldne pri Mariji Vnebovzeti v Collinwoodu. Predčastiti g. župnik Viktor Tomc bo ob 8. dopoldne blagoslovil in prižgal svečo. Sveča ostane v cerkvi vse popoldne. Sv. maša ob pol 11. bo imel Fr. Wolf, ki bo pridigal o pomenu sveče. Fara Marije Vnebovzete bo s tem slovesnim prižiganjem Baragove sveče praznovala spomin 100-letnice Baragove smrti, 1200-letnico pokristjanjenja Slovencev in tako v sedanjem letu vere, ki traja do 29. junija, ponovno skušala globiti vero v srčih svojih župljanov. Romarji z Baragovo svečo po Evropi leta 1967 in romarji v Baragovo rojstno deželo 1966 so vabljeni, da se udeležijo sv. maše ob pol 11., ko bo g. župnik ponovil obred prižiganja sveče. Tisti, ki imajo spominske Baragove svečice, naj jih prinesejo s seboj in bodo ponovno blagoslovljene in prižgane. Vsekakor pa glejte tozadevno župnikovo oznanilo v farnem glasilu Marije Vnebovzete.

Kaj pa Baragov SVETNIŠKI PROCES? Kakor znano, se je proces začel lani 15. marca. Po večnem mečkanju je predsednik Baragove zveze msgr. Scherinkli noči, v šolski dvorani pri Sv. Vidu v Clevelandu ob pol 4. popoldne. Koncerti malih harmonikarjev leta sem uči in vodi njihove koncerte z vso umetniško nadarjenostjo Rudi Knez. Ko se bomo omenjeno nedeljo odprli zastor na šentviškem odru, bo Rudijeva taktirka spet pričarala iz tega

procesu v dolgem uvodniku: "Canonization machinery seems to grind along with painful slowness..." (Milwaukee Sentinel, Dec. 16, 1967, str. 20), proces je počasen, hrešči, da človeka kar boli. So, ki rečejo: Če bi bil Baraga Italijan, bi bil že svetnik. Naj kratko odgovorim na take opazke. Tudi jaz sem prepričan, da bi bil Baraga že svetnik, če bi bil Italijan. Zakaj? Ker italijanski narod vse drugače moli k svojim svetniškim kandidatom kot pa mi Slovenci. Tam so toliko tisoč, ki živijo res iz vere, ki se zatekajo k svetniškim kandidatom s polnim zaupanjem, z gorečimo molitvijo. Vem, da nekateri cikaajo na to, da je papež Italijan. Papež in Rim nimata s svetniškim procesom prav nič opraviti, dokler ne pride ta v Vatikan. Proces za Barago pa se je komaj začel v Marquetteu. Gornji očetek je samo znak nevednosti. S tem ne bomo procesu nič koristili. In tudi ko bo proces v Rimu končan v komisiji, papež ne proglasi nikogar za svetnika, če ni najpreje dveh in potem še dveh uradno potrjenih čudežev. Dosedaj nimamo za nobenega slovenskega kandidata niti enega potrjenega čudeža.

Vsekakor pa proces mnogo pripomore, da imajo verniki več vere in zaupanja do kandidata. Father Bruno Korošak, frančiškan, koroški Slovenec, sedaj profesor na frančiškanski univerzi v Rimu (Antoniano) in ki že dolgo let dela v Vatikanu v uradih za kanonizacije, mi je rekel: "Nič se ne bojte, da ne bi bilo pravočasno čudežev za Barago. Tudi ni nevarnosti, da ne bi dobro tekel proces tu v Rimu. Baraga je še sedaj znan tu v središču apostolskega procesa. Ampak škofija naj nam pošlje material za škofijskega procesa. Mi šele na tem materialu začnemo delati."

Trenutno zimsko spanje procesa je posledica sprememb, ki se dogajajo tu v škofiji. Jeseni je škof Noa prosil sv. očeta za razrešitev službe. Tako prošnjo mora po novih določilih poslati sv. očetu vsak škof, ki se mu bliža dopolnitev 75. leta starosti. Noa je dopolnil to starost nekako za božič 1967. Komisije za škofijsko sinodo, za "fund drive" in drugo, so s polno paro delale, da bi se moglo to delo izvesti pred upokojitvijo. Člani sinodalnih in drugih odborov so tudi člani kanonizacijskega tribunala. Sinoda in drive se ne moreta odložiti, proces pa lahko malo počaka. Potem se stalno pojavljajo opazke takozvanih progresivnih duhovnikov: "V novi cerkvi ne rabimo svetnikov" in podobno. Neosnovane ideje blodnjakov bodo škodovala vsem svetniškim procesom. (II. Vatikanski koncil priporoča češčenje svetnikov.)

Napačno bi bilo iz gornjega sklepati, da je v Marquetteu vse oblačno. Imam tudi DOBRE VEŠTI. Kakor sem že sporočil, je imenovan za Marquette novi škof, Karel Salatka. Dne 26. februarja je dopolnil 50 let. Dosedaj je bil 6 let pomožni škof v Grand Rapids. V Marquetteu bo inštaliran 25. marca. Bil sem menda prvi, ki sem ga iz te škofije obiskal. Prinesel sem mu nekaj literature o sedanjem stanju Baragovega procesa. Mislim, da je sedaj tudi že v pisni zvezi z nadškofom Pogačnikom. Pomožni škof Lenič v Ljubljani v nekem pismu omenja: "Vse upanje je sedaj v novem škofu."

Torej čakajmo z upanjem. Šel sem h generalnemu vikarju in mu pokazal na nekatere pomanjkljivosti in ga rotil, ne samo prosil, naj napravi spremembe glede oseb, ki delajo za proces. Fr. Bruno je mnenja, da bi se škofijski procesom mogel izvesti v enem letu. Ponavljam: vse upanje je sedaj v novem škofu in imamo dovolj razloga za močno upanje...

V teku meseca marca se bodo razposlala pisma za novega škofa. Podpišite jih in pošljite novemu škofu. Novi škof bo vedel,

da to pismo ni kako očitanje nje-mu, saj bo komaj prišel na škofovski sedež. Dalo mu bo pa vaše pismo še več odločnosti. Brezpredmetno in rajši škodljivo bi bilo brskati nazaj, zakaj že ni proces v Marquetteu končan. Ne vmešavajmo se v stvari, ki niso v našem področju.

Geslo za bodočnost v Baragovem gibanju naj bo: spoznavajmo Baragovo čednostno svetniško življenje. To nas bo utrjevalo v prepričanju, da je on svetnik v nebesih in posebno naš priprošnjik. Zatekajmo se z vsem zaupanjem k njemu s prošnjami. Naš Gospod je vsakega prosilca za čudežno pomoč najprej vprašal, če ima vero vanj. Tudi pri prošnjah za Barago moramo imeti trdno vero, da bo Baragova prošnja pri Bogu za nas uslišana. Baragovi prijatelji s tako vero in takim zaupanjem ne bodo štedili pri gmotnem podpiranju Baragovega svetniškega procesa.

Rev. Joseph Godina

Na Češkem mora hudo vreti

PRAGA, ČSR. — Števila sej glavnega odbora Komunističnih partij so dober barometer za politično življenje v komunističnih državah. Zato vsi mislijo, da se mora v Pragi goditi za kulisami nekaj posebnega, kajti po novem letu zaseda skoraj vsakih par tednov glavni odbor KP. Tudi ta teden se vrši seja, seveda v tajnosti.

Help Wanted — Female

WOMEN ASSEMBLERS

neighborhood plant has openings for women who can do light assembly, packing and machinery operation. Some previous experience required.

VALEN MFG. CO.

6725 Machinery Ave.
one block north of St. Clair
off E. 70 St.

(49)

Zenske dobijo delo

Delo za žensko

Iščemo žensko, da bi skrbela za 3 otroke na E. 68 St. Kličite po 6. uri 432-1759.

(50)

Gospodinjstva pomočnica

za družino odraslih in za pomoč dvema ostarelima dobi zaposlitev. Mora živeti v družinskem domu. Vsa oskrba in plača. Kličite 391-5078.

(46 mar)

Iščemo snažilko

Moderno poslopje v mestu išče snažilko uradov. Oglasite se pri Frances Gross, 666 Euclid Bldg. Lobby, ob 4.15 pop., od pone-deljka do petka.

(48)

Cistilka

Iščemo žensko za čiščenje pri fotografu. Oglasite se v Talis Studio, 7106 Superior Ave. telefon HE 2-0040.

(47)

MALI OGLASI

Slovensko gradbeno podjetje išče unijsko pleskarsko firmo za barvanje novih stanovanjskih blokov na 797 Babbitt Rd.

MILAN JAGER

486-8844 944-6755
(48)

Stanovanje iščem

Iščem 4 ali 5 sobno čisto stanovanje, od E. 65 do E. 74 ceste, blizu St. Clairja. Kličite 431-4136, po 5. uri pop.

(47)

Stanovanja v najem

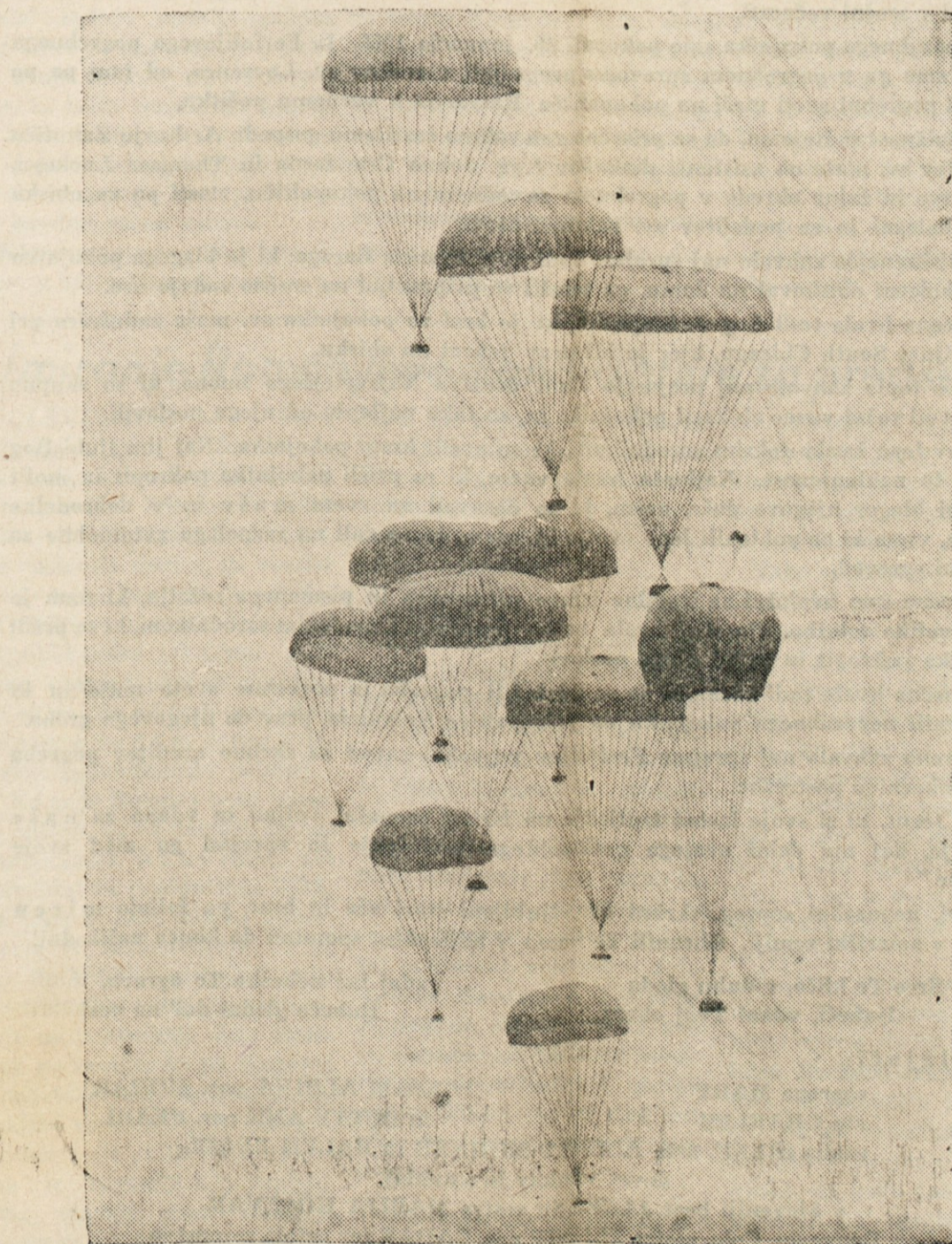
Na E. 63 St. se oddajo tri stanovanja, vsako po 3 sobe in kopalnica. Za pojasnila kličite 442-4479

(47)

Stanovanje dobi

Opremljeno 6-sobno stanovanje v okolici Superior in E. 35 St. dobi brezplačno zakonski par (tudi z nekaj otroci), ki bi v zameno upravljal večje število stanovanj. Priporočila potrebna. Kličite 751-6255 po 5. zv.

(49)

NOV NAČIN ODSKOKOV — Ameriška letalska pehota uvaja nov način skupnega odskoka iz letal, ki omogoča točnejše pristajanje na določenem mestu.

Sir Arthur Conan Doyle:

IZGUBLJENI SVET

(THE LOST WORLD)

Poročal bom tudi svoječasno o neki orjaški ptici, ki je nekoč Challengerja podila do našeskalovja, dokler se ni skrila v indijanskih jamah — bila je to velika ptica tekavka, dosti višja od noja, s krugljam vratom in divjo glavo, pravo mrtvaško lobanjo. Ko je letel Challenger v zavetišče po stopnicah navzgor, utegnula ga je še zasledovalka kljuniti v nogo, in udarec divjega, zakrivljenega kljuna mu je tako gladko odbil peto na čevlju, kakor da bi to storilo dleto. To pot vsaj ni odpovedalo naše sodobno orožje; velikanski ptic (meril je od glave do nog 12 čevljev in se je imenoval phororachus, kakor je zagotovil vještani, a navdušeni profesor) se je zgrudil zadet iz puške lorda Roxtona na kup z vihrajočim perjem v smrtnih krčih, toda srepe, rumene oči so nas še vedno neprimerno gledale. Menda mi bo še sojeno nekega dne zagledati to plosko hudobno lobanjo v posebni vdolbini med drugimi lovskimi spomini na zidu stanovanja sredi trga Albany v Londonu. Ne smem naposled pozabiti še nekaj dodatni o toxodoru, 10 čevljev visokem velikanskem guinejskem mrjascu z nazven štrlečima zakrivljenima čekanoma, ki smo ga ustrelili ob svitarju na obali, medtem ko je pil iz jezera.

Vse to bom nekoč podrobneje popisal in se posebno rad spomnil pri poročilu o teh razburkanih dnevih prelepih poletnih večerov, ko smo ležali vsi v dobrem prijateljstvu pod brezoblačnim modrim nebom sredi visoke trave na robu gozda, pašli oči po čudnih pticah, ki so krožile nad nami, in vedno novih živalih, ki so prilezle iz svojih lukenj, da nas ogledajo, medtem ko so se šibile nad nami veje pod krasnim sadjem, in so gledale poleg nas iz trave čudne, ljubke cvetlice. In te dolge, mesečne noči v čolnu sredi lesketajočega se velikega jezera, ko smo gledali začudeno in plašno velike

kroge, ki jih je na vodi sprožil katerikoli iz globine prihajajoči pravljnični nestvor, ta zelenkasti sijaj, ki nam je kazal daleč v globini, na meji večne podvodne teme zopet novo nepoznano žival. Vse te prizore morata pozneje natančno zopet oživiti moj spomin in moje pero.

Toda — me boste vprašali — čemu to opazovanje in obotavljanje, ko bi morali vi pa vaši tovariši imeti podnevu in ponoči samo eno brigo in misel, kako bi se vrnili. Odgovorim na to, da smo vsi neprestano delovali v tem pravcu, toda vse naše prizadevanje je bilo zaman. Ugotovili smo prav kmalu predvsem dejstvo, da nam Indijanci sploh niso marali v tem oziru priskočiti na pomoč. Sicer so nam bili vedno prijatelji, in, lahko bi se celo reklo, naši pokorni sužnji, a čim smo jim dopovedali, naj bi nam pomagali pripraviti in prenašati brv, s katero bi se lahko premostil prepad do stožastega vrha, ali čim smo od njih zahtevali jermene pa ovijalke, da si spletemo potrebne konopce, so nam vedno prijazno, a neomajno odrekli. Smehljali so se nam, mežikali, zmajali z glavami, in tako je stvar vedno zaspala. Še stari glavari je ostal napram nam vedno neizprosni, samo Maretas, mlajši glavari, kateremu smo rešili življenje, nas je zamišljeno gledal ter z znaki kazal, da mu je žal, ko nam delajo zapreke. Od svoje odločilne zmage nad opicami so

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

MONEE
For sale by owner. 3 bdrm. ranch home with att. 2 gar. on 1 1/2 acre of land. On Rt. 54. Taxes \$219 per yr. Allis Chalmers tractor & equip. incl. \$17,500. Owner moving to Florida. Call LO 3-8465 (48)

Lge. tri-level on acre. 1/2 brk. 1/2 frame. 3 bdrms. 2 1/2 bath. bsmt. pan. rec. rm. bar-frplc. 2 car ht. gar. fenced in play area. Lge. patio-deck, gas ht., cent. air cond. cpt., etc. Nr. shop., sch., trans. \$34,500. 3 mi. So. Fox Lake. 546-4216 (47)

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

LIQUOR STORE
Large Circle bar room. Fully air conditioned. Vicinity Clybourn — Damen — Diversey. Call 625-2408 (47)

RESTAURANT-PIZZERIA
By owner. Fully equipped. Choice corner location. 2 busy streets — southwest. 4 room apartment on premises. \$3500. 548-0300 (47)

COCKTAIL LOUNGE
600 N. just E. of Michigan Ave. Good business. Selling because of death, \$8,500. firm. 539-0878 Sat. or Sun. only (48)

GROCERY STORE
By owner. Well established. Excellent business location. Vicinity Armitage-Spaulding. Good money maker. \$15,000. 486-9676 (47)

MALE HELP

HEADERMAN OPERATOR

Prefer experienced man or solid die National headers, but will train, if necessary.

- TOP RATES
- GOOD INCENTIVE PROGRAM
- FRINGES

Apply in person to

FERRY GAP & SET SCREW CO.

2151 Seranton Road
Cleveland, O.
or call 216-771-2533 (47)

HELP WANTED

JANITORS — DISHWASHERS NIGHT CLEANERS — MAIDS

PICK HOTEL CORPORATION is seeking people for permanent work in brand new building, older or semi-retired men or women at BELL TRAINING CENTER, Lisle, Illinois.

Call Mr. HARRISON 971-1050

An Equal Opportunity Employer (48)

nas smatrali domačini za nadnaravna bitja, katerih čudno cerkasto orožje je bilo poroštvo nepremagljivosti; prepričani so bili menda, da jim ostane sreča mila, dokler bomo mi živeli pri njih. Radodarno so ponudili vsakemu od nas drobni, rdečkasto ženi in posebni stanovanjski jami za slučaj, da bi pozabili na svoj rod ter ostali za vselej na planoti. Začasno smo torej živeli v popolnem prijateljstvu, čeprav smo imeli vse drugačne želje; vsekakor pa nam je bilo jasno, da moramo varovati načrte o begu v skrivnosti, ker smo hoteli vzroke bati se, da Indijanci raposled lahko poskusijo nas zadržati kar s silo.

Kljub nevarnosti dinosavrov (ki pravzaprav ni bila posebno velika podnevu, ker so to, kakor sem že menda omenil, izrazito ponočne živali) sem dvakrat obiskal tekem zadnjih treh tednov naše staro taborišče, da pogledam našega zamorca, ki je še vedno čakal spodaj ob vnožju skalovja. Zejno sem ogledoval velikansko ravan v upanju, da bom videl, kako prihaja toliko pričakovana pomoč. A široka, s kaktusi posejana ploskev je ostala neobljudena in prazna do daljne črte bambusovja.

"Saj kmalu pridejo, massa Malone. Preden mine prihodnji teden, se Indijanci vrnejo, prinesejo konopce pa vas potegnejo navzdol."

Tako mi je veselo klical naš izvrstni Zambo.

O priliki drugega obiska sem moral prenočiti na šamem daleč od tovarišev in sem doživel na poti nazaj dokaj čudno srečanje. Vračal sem se po dobropoznan poti in bil menda kako miljo od pterodaktilega močvirja, ko sem zagledal, da se mi bliža neka neznanska, nenavadna stvar. Bil je to mož, ki si je nataknil iz bambusa spleteno zvonasto ograjo ter korakal kakor zaprt v velikansko kletko. Ko šva trčila črugo v drugega, sem se začudil še bolj, ker sem spoznal lorda Johna Roxtona. Smuknil je, ko me je videl, iz svojega zabavnega oklepa in stopil smehljaje se k meni, a se mi je zdelo, da je nekam v zadregi.

"No, mladenič," je rekel, "kdo bi bil mislil, da vas tu lahko srečam."

"Kaj pa tu delate, za Boga milega?" sem vprašal.

"Na obisk grem k prijateljem pterodaktilem," je odgovoril.

"Čemu pa?"

"Zanimive živalce so, kaj ni

res? Samo niso družabne! Tujce presneto nevljudno sprejemajo, kakor se najbrž spominjate. Zato sem nataknil to kletko, da ne bodo preveč pozorne napram meni."

"Kaj pa hočete v močvirju?" Nekam nezaupno me je pogledal in se mu je videlo na obrazu, da se obotavlja.

"Ne mislite menda, da ne sme nihče biti ukažljen razen profesorjev?" mi je slednjič rekel. — "Tudi jaz raziskujem te ljubke živalce. Menda se vam bo zdel ta vzrok dosti tehten."

"Ne zamerite moji radovednosti," sem odvrnil.

Postal je zopet kakor navadno

dobre volje in se zasmejal.

"Ne zamerite tudi vi, mladenič. Grem samo, da ulovim za Challengerja piščanca teh vražjih ptic. To je zame pripraven posel. Ne, hvala, nič mi ni treba pomagati. Mi s to kletko ne morejo do živega, vi pa niste zavarovani. Na svidenje torej, vrnem se menda v taborišče, še preden se bo zmračilo."

Tako sva se ločila in sem videl, ko sem se ozrl, kako roma Roxton v svoji pletenki po gozdu.

Ce se je lord John ob tej priliki nekam nenavadno obnašal, je nastopal Challenger še vse

bolj čudno. Povedati moram, da se je menda zdel izredno privlačen indijanskim ženicam, in zato je vedno nosil košato palmovo vejo, s katero se jih je branil kakor muh, če je postajala njih pozornost preveč nadležna. Challenger, ki je po prstih stopical kakor sultan iz komične opere s tem znamenjem svoje oblasti v roki, z razmršeno črno brado, in za njim cel sprevid indijanskih deklet s širokoodprtimi očmi v svojih pičlih oblekah iz strugane drevesne skorje — to je

bila nad vse smešna slika, katere ne bom tako izlahka pozabil. Kar se tiče Summerleeja, je bil zatopljen v raziskovanje za planoto značilnih mrčesov in ptic in je posvetil nagačevanju ter opredelitvi dnevnega plena ves svoj čas (z izjemo onih, dokaj dolgih ur, ki jih je namenil Challengerju: neprestano mu je namreč očital, da nas še vedno ne more rešiti naših težav).

(Dalje prihodnjič)

Oglašajte v "Amer. Domovini"

Romanje ameriških Slovencev v letu 1968

Pridružite se skupini romarjev, ki jo vodi Rev. ODILO HAJNSEK OFM. Obiskali bomo FATIMO, LURD, RIM, VISARJE in druga zrana božja pota v Evropi, videli pa tudi BENETKE, CELOVEC, LJUBLJANO in več drugih zanimivih mest. SPREJEM PRI SV. OČETU BO GOTOVO ZA VSAKOGAR ENO NAJBOLJ ZNAME-NITI DOŽIVETIJ. V Rimu bomo ogledovali svete kraje in zgodovinske zanimivosti 5 dni. ODHOD IZ NEW YORK-a z JET LETALOM DNE 5. JUNJA 1968.

Voznina tja in nazaj z vključenimi vsemi stroški potovanja je \$585 Potovanje ureja potniška pisarna, ki se ji prijavite:

KOLLANDER WORLD TRAVEL

6419 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio 44103 Phone: 451-4148
589 East 185 Street, Cleveland, Ohio 44119 Phone: 531-1082

SEE THINGS IN A NEW LIGHT

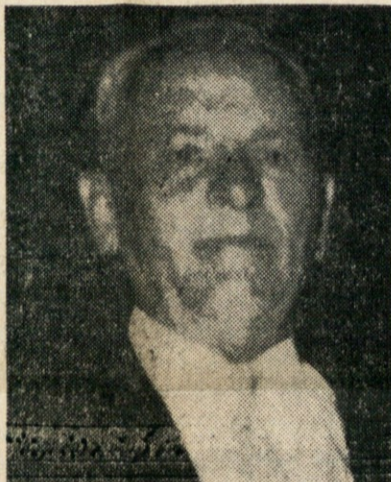
hear.
Prof. Louis Henry Massotti
Discuss: The Kerner Riot
Commission Report

on
STUDIO 13
Thursdays 10 PM-Midnight
WERE 13
host:
Pete Franklin

Naznanilo in Zahvala

Z neizmerno žalostjo v naših srcih naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nas je po daljšem bolehanju za vedno zapustil in v Gospodu preminul naš srčno ljubljeni soprog, skrbni oče, stari oče, brat in stric

1888

1968

CHARLES HOCEVAR

Svoje mile oči je za vedno zatisnil 26. januarja 1968 in odšel k Bogu v večno srečo, kamor želimo priti tudi mi.

Dragi pokojnik je bil rojen 12. oktobra 1888 v vaši Pleš, fara Hinje na Dolenjskem. V Ameriko je prišel pred 55 leti. Bil je član društva Dom št. 25 ADZ, društva sv. Jožefa št. 146 KSKJ in društva Najsvetejšega Imena pri fari sv. Lovrenca.

V času druge svetovne vojske je izgubil sinova Antona in Ladija, ki sta padla dne 13. in 17. januarja 1945, prvi v bojih pri Luksemburgu, drugi na Japonskem. Sedaj so zopet združeni v srečni večnosti.

Nepozabnega pokojnika smo pokopali 29. januarja 1968. Iz Ferfolijevega pogrebnega zavoda smo ga v pogrebnem sprevedu prepeljali v cerkev sv. Lovrenca, od tam pa po slovesni pogrebni sveti maši na pokopališče Kalvarija k večnemu počitku.

V dolžnost si štejemo, da se prisrčno zahvalimo častitemu gospodu Arthurju Zanutiču za daritev sv. maše ob asistenci diakonov č.gg. Johna Crawforda in Thomasa Luckeya, za molitve in žalne obrede v pogrebnem zavodu in na pokopališču, zlasti pa za obiske tekom boleznih in za podelitev sv. zakramentov.

Najiskrenejšo zahvalo naj sprejme tudi č. g. Francis Baraga, ki je blagega pokojnika tekom boleznih obiskoval na domu, ga tolažil in pripravljaj na srečno zadnjo uro.

Iskrena hvala tudi č. g. J. Slapšaku, ki je bral za pokojnika sv. mašo zadušnico pri Sv. Juriju v South Chicagu, kjer je bil prav takrat na obisku.

Našo toplo zahvalo naj prejmejo člani društva Najsvetejšega Imena, ki so skupno molili sveti rožni venec ob krsti pokojnika in se tako najlepše od njega poslovili.

Prav lepa hvala dobrim sorodnikom, ki so nosili krsto pokojnika. Naj jim ljubi Bog povrne to naklonjenost. Najlepša hvala vsem, ki so prišli pokojnika pokropiti in molit za večni blagor njegove duše, vsem, ki so darovali za svete maše in v dobrotelne namene, vsem ki so poklonili lepo cvetje in vsem, ki so dali na razpolago avtomobile za pogrebni spreved.

Iskreno smo hvaležni za številne izraze ustmenega in pismenega sožalja, ki nam je bilo v veliko tolažbo. Posebej hvala našim pozornim kanadskim sorodnikom, ki so prišli pokojnika pokropiti in se od njega posloviti.

Prisrčna hvala tudi vsem, ki so se udeležili pogreba in pogrebne svete maše in ki so spremili nepozabnega pokojnika na pokopališče Kalvarija, prav do njegovega groba.

Iskreno zahvalo naj sprejme Ferfolijev pogrebni zavod za skrbno ureditev pogreba in za ljubeznivo postrežbo.

"O Jezus, ki si svoje lastno trpljenje na Križu prenašal voljno in vdano za naše odrešenje, daj mu delež svojega neskončnega zaslužnja in sprejmi ga med svoje izvoljene."

Tebi, nepozabni soprog, skrbni oče, ljubljeni stari oče in brat, pa želimo miren počitek v ameriški zemlji. Ohranili Te bomo v najlepšem spominu do konca naših dni!

Srce Te kliče, v duhu gleda
ljubeči, vdani Tvoj obraz,

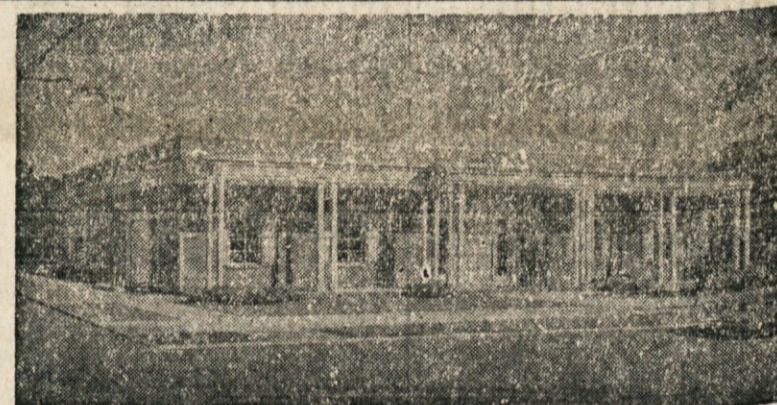
zdaj luč nebeška Te ogreva,
ljubeče gledaš dol' na nas!

Zalujoci:

soproga MARY
sin CHARLES
snaha IRENE, zeta ALBERT MOHNER in RALPH PEARL

hčerki ALBINA por. MOHAR
in BETTY ANN por. PEARL
devet vnukov in vnukinj

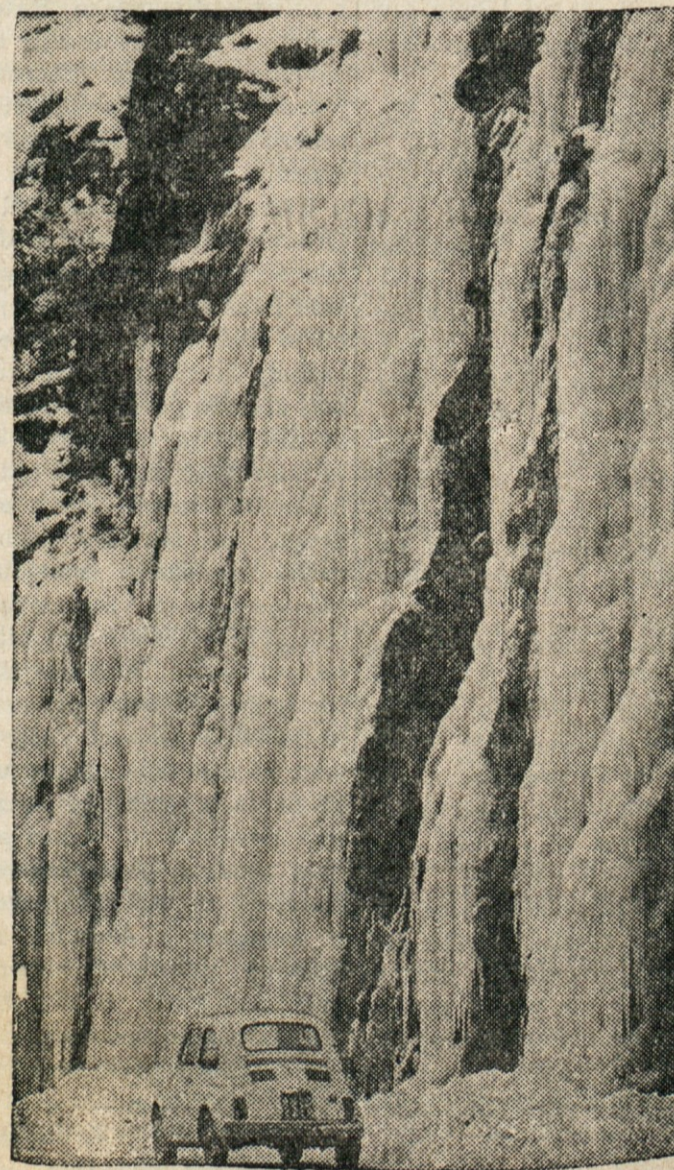
v Sloveniji brat JANEZ in sestra MARIJA HOCEVAR
v Denverju, Colo. sestra JENNIE por. SADAR ter ostalo sorodstvo
Cleveland, Ohio, 6. marca 1968.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd. 1053 East 62nd Street
KENmore 1-6300 HENDERSON 1-2088
Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road
KENmore 1-1235

GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

V LEDU — Slap ob cesti pri Bergamu v Italiji je hud mraz spremenil v led. Za Italijo tudi v zimskem času nekam "hladen" občutek.